

عنوان مقاله:

قاعده نفی سبیل از منظر قرآن و مصادیق آن در فقه و حقوق موضوعه ایران

محل انتشار:

همایش بین المللی حقوق و فقه اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهدی صفرخانی - کارشناسی ارشد، فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه تبریز، طلبة سطح ۴ (دکتر) حوزه علمیه قم.

راضیه غفاری نقنه - کارشناسی ارشد، فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه تبریز، استان چهارمحال و بختیاری-شهرستان بروجن-میدان امام-خیابان شهیدآقابابا-کوچه ستاره-پلاک ۱۴

جواد ملایی صدقیانی - طلبة سطح ۳ حوزه علمیه قم، آ. غربی جنب مصلاهی امام خمینی اداره تبلیغات اسلامی سلماس،

خلاصه مقاله:

قاعده نفی سبیل یکی از قواعد مهمی است که از آیات قرآن استنباط شده است و در این مقاله به بیان آیاتی مانند آیه 141 سوره نساء که به صراحت دلالت بر نفی سبیل کافران بر مومنان دارد، پرداخته شده است و در برخی به عنوان علت، علو نداشتن کافران بر مومنان یاد شده که حاکی است، از شرافت و عزتی که خداوند به مومنان داده است و همچنین به برخی از مصادیق این قاعده در فقه و حقوق مدنی پرداخته شده، مصادیقی همچون نفی ولایت کافر بر صغیر مسلم و ارث نبردن کافر با وجود وارث مسلم، حتی با مقدم بودن کافر از لحاظ رتبه و درجه، اما با مشاهده قانون می بینیم که پرداخت کمی به این مسیله شده است در حالی که به اهمیت این مورد در منظر قرآن و شارع اشاره شد بنابراین با مطالبی که در این مقاله ارائه شده است، در می یابیم که خداوند هیچگاه در عالم تشریح، سبیلی برای تسلط و علو کافران بر مسلمانان قرار نداده است، چراکه عزت مومن فراتر از شرافت کافران می باشد، هر چند در خارج و عالم تکوین قهر و غلبه هایی از سوی کافران بر مومنان باشد، اما این باعث تغییر حکم تشرعی نفی سبیل نمی شود.

کلمات کلیدی:

قاعده، نفی سبیل، علو کافر، علو مومن، ولایت کافر، تشریح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750419>

